ANUL XVI. — No. 3021

FONDATORI
E. EMILIAN şi E. MUNTEANU
DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea
GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov Secţia I com. sub No. 282/1938

BIROURILE
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Miercuri 1 Februarie 1939

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcţia . . . . 3.26.60 / Administraţia . . 3.26.60 / Redacţia 3.26.69

BIBLIOTECA CENTRALA ASOCIAŢIUNII SIBIIU

LUPTA DINTRE DOI PRIETENI A DURAT 2'29"

JOHN H. LEWIS AFIRMA CA PUTEA CONTINUA LUPTA

Publicul a plecat nemulţumit şi a cerut restituirea costului biletelor

Intr'unul din numerile noastre trecute am publicat rezultatul matchului Joe Louis—John Henry Lewis, disputat la New-York, pentru titlul de campion mondial la toate categoriile.

Ziarele străine sosite ieri în Capitală ne furnizează noui şi interesante amănunte pe cari le transcriem în întregime.

In momentul în care speakerul anunţă începutul reuniunei peste 17.000 de spectatori ocupau tribunele arenei Madison Square Garden. Aceştia au lăsat la casele de bilete suma de 102.000 dolari. Cei cari au pretins că disputa nu va dura decât foarte puţin au avut dreptate; numai 2 m 23 secunde i-au trebuit lui Joe Louis să termine cu John Henry Lewis.

La cântar boxeurii au ocupat următoarele greutăţi: Louis 90 kg. 700, John Lewis 81 kg. 700.

Pe ring n'a fost decât un singur om: Joe Louis. Adversarul său a încercat în primele clipe să schiţeze un gest de apărare trimiţând câteva jaburi uşoare.

Dar, imediat a trebuit să încaseze o ploaie de pumni care l-au debordat. Negrii cari sunt superstiţioşi, mai ales partizanii fostului campion semigreu, credeau că acest de al 70-lea match al lui Lewis îi va aduce noroc.

Dar, s'au înşelat...

Intr'un timp record, John Henry Lewis era o biată epavă. Plin de sânge, făcea eforturi disperate pentru a se menţine pe picioare; iar când arbitrul i-a ordonat să se ducă la colţ, a trebuit să fie ajutat de către semenii săi.

Lupta a fost o mare decepţie pentru spectatori cari se aşteptau la o rezistenţă cu mult mai mare din partea lui Lewis.

Această nouă victorie, extraordinar de rapidă a făcut din Louis un campion incontestabil şi incontestat.

Experţii afirmă că la ora actuală nu există în lume un singur boxeur capabil să reziste negrului.

Cum s'au scurs cele 2'29"

Chiar dela început Joe Louis, reuşeşte câteva stângi la figură; bombardierul din Detroit este sigur pe sine. Liniştit îşi găseşte distanţa şi pistoneiază pe Lewis. Acesta riposteaza dar loviturile sale n'ajung la destinaţie. Brusc Louis dintr'o destindere fulgerătoare trimite un crochet de stânga, care clatină pe Lewis. O dreaptă şi Lewis este la pământ dar, se ridică înainte de a fi numărat.

Campionul este deslănţuit, Loveşte pe omul din faţă cu croheturi la figură. Lewis, care bate în retragere, primeşte o corecţie severă.

(Continuare în pagina 4-a)

Max Schmelling şi soţia lui, artista de cinema Anny Ondra

20.000 de admiratori l-au dus la locul de veci pe Sindelar

Trista ceremonie s'a desfăşurat într'o simplitate impresionantă

VIENA, 30. — Sâmbătă după amiază a avut loc înmormântarea internaţionalului Sindelar.

La Cimitirul Central al oraşului s'au adunat peste 20.000 de persoane venite să aducă ultimul omagiu aceluia care a fost cel mai mare virtuos al jocului de football.

Alături de copii şi femei, bătrânii plângeau.

Afluenţa celor care veniseră să-şi ia adio dela Sindelar a fost atât de mare, încât poliţia a trebuit să intervină pentru a opri intrarea în biserică, care devenise o mare de capete.

TREI COROANE

In mijlocul bisericii, pe catafale se afla corpul celui mai răsfăţat copil al terenurilor de sport din Austria-Sindi, împăcat, cu mâinile cruciş dormea somn de ghiaţă şi fără deşteptare.

Pe sicriu nu se aflau decât trei coroane, una a familiei, alta a municipiului Viena şi a treia din partea celui mai bun prieten al lui Sindelar, Nausch care trăeşte actualmente în Elveţia.

A urmat slujba religioasă. Răspunsurile corului răsunau tragic în liniştea de mormânt a bisericii.

S'a format apoi cortegiul, mare de capete spre groapa de pământ... Il urmau pe acel care a însemnat chintesenţa footballului universal o mulţime imensă. După sicriu mergea familia, apoi echipa fostei „Austrii". Primul era portarul Zöhrer, care purta pe o pernă tricoul lui Sindelar şi o minge de football, urmau cei doi fundaşi Handritz şi Sesta cu coroana jucătorilor austriaci; veneau apoi cei trei halfi şi la urmă patru înaintaşi. In mijloc un gol... locul rămas gol prin moartea fostului centru înaintaş.

In faţa pământului, răscolit, gata să-i primească corpul de ghiaţă au ţinut discursuri primarul Kofiich, Moch din partea jucătorilor „Austriei" şi selecţionerul unic lanisch din partea lui „Gau 17". Bulgării de pământ au pornit să cadă grei şi nemiloşi peste coşciug şi odată cu ei pierea şi „Sindi"...

Sub roţi de bicicletă

CONSTANTIN TUDOSE

A PAŞIT ALATURI DE SOŢIA SA SPRE O VIAŢA NOUA...

Nuntă'n Crângaşi.

Fete în roş şi violet, băeţi în haine negre, bine strânse pe corp, cravate scofiene şi ţigări morfolite disprefuitor în colţul gurii...

Cerul este albastru, senin ca ochii doamnei Tudose, învăsmântată în alb tineresc, scos şi mai bine în evidenţă de sobrietatea eleganţei lui «Nea Costea», cu lumini de fericire nespusă în pupilele adânci.

Sunt prezente la biserica veche, cu picturi naive de sfinţi, toate «bandele» de băeţi şi fete, cârduri voioase de ciclişti holtei, prinşi subit de o nemaipomenită furie matrimonială.

Flori multe...

Mai multe chiar, decât la victoriile lui Tudose, care deastădată câştigă cel mai mare premiu, pe care l'ar fi dorit pentru sine.

— Vine mireasa!

Vocea asistenţilor are aceiaş emoţie caldă, ca la sosirile de curse ruftere:

— Vine Tudose!

Corul intonează cel mai frumos imn pe care-l ştie.

Tânăra pereche păşeşte uşor spre preotul cu ochelari de abă şi o carte veche, poleită pe margini, în degetele de apostol. După oficierea sfintei cununii, cicliştii se aşează pe două coloane, fiecare cu câte o roată de bicicletă în mână.

Intind braţele.

Subt roţile cari l-au purtat din triumf în triumf «Costea» trece cu zâmbet înlăcrimat.

— Vă mulţumesc.

Cel mai bun ciclist pe care-l l-a avut România, se înclină în faţa camarazilor săi, impresionat de dragostea cu care este înconjurat.

Nu a fost o nuntă ca'n poveşti.

Nu ştiu dacă petrecerea a durat după aceia şapte zile şi şapte nopţi. Dar, împăratul ciclismului nostru, a fost înconjurat de atâta simpatie, de atâtea flori, de atâtea lacrimi, de atâtea surâsuri, încât pe drept cuvânt un alergător mai tinerel, spunea altuia, după ce nouii căsătoriţi plecaseră cu maşina.

— Las'mă, că mă'nsor şi eu Duminica viitoare!

PIERRE VERONE

INGINERUL FRIM a părăsit aseară ţara îndreptându-se spre Saint Moritz

El va pilota un bob Feirabeud, pus la dispoziţie de o casă elveţiană

Cum numai câteva zile ne mai despart de la doilea campionat mondial de bob dela Saint-Moritz, F.R.B.T.-ul în dorinţa ca România să fie cât mai bine reprezentată, a decis trimiterea a trei echipagii.

In acest sens au fost desenaţi d-nii maior Petrovici, care este incontestabil cel mai bun conducător la bob de două persoane, (dar care întâmpină multe dificultăţi, cu deplasarea, neputând să părăsească ţara), ing. Frim, loc. Budişteanu şi col. Mihail, care se va duce direct dela Cortina d'Ampezzo la Saint-Moritz.

De ultimul, Federaţia este sigură, de ing. Frim deasemeni, el părăsind ţara aseară, fiind întovărăşit de d. ing. Florescu N. A mai rămas lt. Budişteanu, care va trebui să părăsească ţara cel mai târziu Miercuri seara.

De vorbă cu Dudu Frim

Profitând de faptul că la F. R. B. T. printre membrii acestei federaţii se află şi d. ing. Frim l-am rugat să ne dea câteva declaraţii.

Cu foarte multă bunăvoinţă şi cu modestia sa caracteristică, ne-a spus:

— Mă duc la Saint Moritz cu con-

(Continuare în pag. II-a)

In India, sportul românesc se bucură de o popularitate extraordinară

O CARIERA DE BASM: DIN „OM CARE RUPE FIERUL", ORGANIZATOR CU 25.000 SPECTATORI PE SEARA!

Am publicat zilele trecute o fotografie senzaţională. Un luptător român strângând mâna lui «King-Kong», un consacrat în «luptele libere» din India, înainte de matchul care a durat aproape două ore şi s'a sfârşit la egalitate

Luptătorul român se numeşte Bilciu Constantin alias Costică Vasilescu.

Iar colosul cu barbă, acest înfiorător King-Kong, este în realitate Gheorghe Zeines şi a pornit-o din Braşov.

Cum şi prin ce împrejurări au ajuns aceşti români pe ringurile din Bombay, Calcutta şi Singapore?

Ştiam că acum vreo trei ani câţiva luptători români sub conducerea lui Jean Drăghiceanu au luat drumul Indiei. Odată plecaţi, urma lor s'a pierdut... până în Decembrie trecut când silueta impunătoare a conducătorului expediţiei a fost văzută din nou pe străzile Bucureştilor. Jean Drăghiceanu avea un picior rupt şi a trebuit să se înapoieze în ţară.

Dar ceilalţi?

Cine i-a angajat?

Cine se ocupă de ei?

Ce fac?

OMUL DE FIER RUPE... MISTERUL

Tot misterul a fost lămurit în urma vizitei pe care ne-a făcut-o la redacţie d. George Ionescu.

Cine e acest domn?

E un fost luptător român, este faimosul «om de fier» din timpurile adolescenţii noastre, care după doisprezece ani de voiajuri dealungul şi dealatul pământului şi a făcut prin braţele şi priceperea sa un nume şi o situaţie de invidiat în ţara fluviului Gange.

George Ionescu a început ca atlet de circ în cortul lui Ionel Zamfirescu şi Jean Demetrian la Iaşi în 1918. A îmbrăţişat meseria aceasta din motive de... foame dar forţa sa l-a impus în foarte scurtă vreme. «Omul de fier» pleacă în Franţa, lucrează pentru Medrano, circ d'Hiver, Circ de Paris, şi trece apoi în Spania.

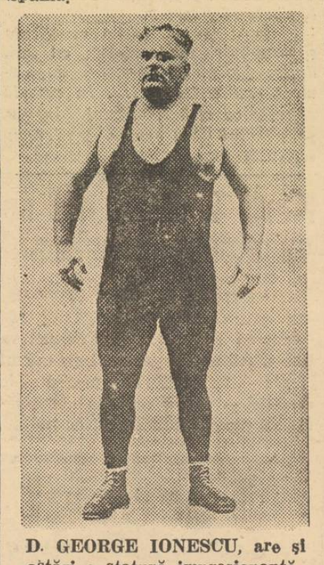

D. GEORGE IONESCU, are şi astăzi o statură impresionantă

In 1921 vine din nou în România unde-şi face stagiul militar. Peste doi ani, se ataşează unui circ Anglo-belgian şi porneşte un turneu prin Grecia, Egipt, Palestina, Siria şi India.

(Continuare în pagina II)

Pe vaporul «Elenga», d. George Ionescu îşi conduce lotul spre alte ţări şi noi succese. Se vad în fotografie, reprezentanţi ai tuturor raselor: malaezi, chinezi, hinduşi şi români, aceştia din urmă reprezentaţi prin d. George Ionescu, al şaselea din stânga, în picioare, având la stânga pe Gheorghe Zaines, (King-Kong) şi Jeji Goldstein. Jos, al treilea din dreapta, Jean Drăghiceanu

TURNEUL IN ORIENT

O victorie mare: 4-0 asupra Greciei

UN PUBLIC EXTREM DE SPORTIV A ÎNCURAJAT ECHIPA NOASTRA

Echipele naţionale ale Greciei şi României

Continuăm astăzi publicarea notelor din turneul oriental aşa cum ne-au fost relatate de d. Titel Ursache, unul din conducătorii turneului.

«Ajunsesem cu povestirea amănuntelor din acest frumos turneu în momentul, în care echipa noastră se întorsese dela matchul Ferencvaros-Grecia. Băeţii îngheţaseră aproape asistând la matchul acesta. Timpul cam rece, ne pusese pe gânduri. Temperatura îşi cam făcea de cap. Noroc că acest capriciu al climatului atenian nu a durat decât o zi, căci a doua zi un soare înviorător ne dădea noui speranţe.

Jocul cu Grecia se anunţa foarte greu, iar pregătirile trebuiau făcute cu toată atenţia.

Astfel pentru ziua de 3 Ianuarie a fost convocat un antrenament general pe arena Panathinaikos, unde se va disputa matchul cel mai greu din turneul oriental.

Faptul că federaţia elenă contramandau jocul cu titulatura oficială Grecia—România, înlocuindu-l cu jocul Bucureşti—Combinata Pireu-Salonic-Atena nu scădea întru nimic din importanţa şi greutatea disputei care trebuia să o susţinem la 6 Ianuarie.

GRAŞII SUNT INVINŞI DE SLABI

Miercuri 3 Ianuarie întreg lotul românesc îşi face apariţia pe terenul Panathinaikos, unde Auer îşi ia rolul de antrenor în serios. Se fac câteva exerciţii pentru îmbunătăţirea condiţiei fizice, iar apoi se aleg două echipe pentru un match original. Se vor întâlni graşii cu slabii formaţiei.

Auer şi Baratky sunt cei mai reprezentativi oameni ai teamului «obez», iar la slabi Mihăilescu, este cel mai autorizat reprezentant. Mai joacă în această echipă Gică Popescu, Dragomirescu, Negru etc.

St. Socaciu

(Continuare în pag. II-a)

Matchul de box Muntenia-Dunărea de jos

Cele mai puternice regiuni din ţară, Muntenia şi Dunărea de Jos s'au întâlnit acum două seri pe ringul asociaţiei ACT.

Au învins amatorii cari purtau culorile Munteniei la un scor mult prea categoric faţă de adevăratul raport de valoare ce există între ei şi pugiliştii gălăţeni, cari în treacăt fie spus, toţi reprezentanţii regionalei Dunărea de Jos sunt pensionarii grupareа Gloria CFR ce-şi are sediul în oraşul de pe malul bătrânului Dunubiu. Scorul de 14-2, ce rezultă din cele 7 victorii ale Munteniei, faţă de una singură obţinută de oaspeţi se datoreşte faptului că, juriul a fost alcătuit din trinitatea Ionescu-Petrescu-Drăgoi, judecători cari ştiu cum nu se poate mai... prost să dramuiască dreptatea.

Cu toate acestea domnii mai sus amintiţi nu poartă nici o vină.

Marele vinovat este forul conducător care nu obligă şi pe ceilalţi judecători ai săi să fie prezenţi şi la reuniunile amatoare.

Acestea se pare că nu exercită nici o atracţie asupra lor, din moment ce sunt evitate matematic.

In schimb la marile gale naţionale şi internaţionale, băeţii organizatori sunt literalmente asaltaţi de aceşti „mari împărţitori de dreptate", cari solicită bilete pentru nepoţi şi strănepoţi.

Amatorii din Capitală — trebue să recunoaştem acest lucru — s'au arătat ceva mai buni decât adversarii lor. La categoriile mici au fost superiori, la cele mari egali şi chiar inferiori gălăţenilor.

Ţinuta în care s'au prezentat pe ring — ne referim la modul cum au fost echipaţi — a lăsat de dorit; chiloţi pestriţi şi nespălaţi, iar ghetele murdare, contrastau în mod izbitor cu impecabila ţinută a pugiliştilor gălăţeni.

Nu putem trece cu vederea entuziasmul de care dă dovadă de sacrificiile pe cari le face pentru promovarea boxului la Galaţi de ing. Brăileanu, preşedintele asociaţiei Gloria CFR.

Din banii dumisale, s'a înjghebat această formaţie care este incontestabil cel mai puternic club pugilistic de pe tot întinsul ţării.

Laude neprecupeţite merită şi profesionistul D. Panaitescu care zi de zi munceşte efectiv pentru difuzarea acestui sport.

C. Ligdopol

(Continuarea în pagina II)